

БЕСЈЕДЕ

ИСПУЊАВАЊЕ РИЈЕЧИ БОЖИЈЕ

ХРИСТОС СЕ РОДИ !

"Слава на висини Богу а на земљи мир, међу људима добра воља"

У вријеме највеће моралне и духовне кризе кризе у свијету када је било највеће духовно сиромаштво, царовало безверје, у светој земљи владале су двије власти римска и јудејска. Римски вазал Ирод дошао је на престо Давидов покољем, прфогонством, пустошењем итд. Био је такав да се појам највеће тираније у данашње вријеме упоређује са њиме. Он се бојао свеке нове личности за коју је сматрао дса може угрозити његову власт.

Управо у то вријеме у Витлејему у тоталном сиромсаштву испуњава се ријеч божија да ће послати сина свога који ће спасити свијет.

У Витлејемској пећини у јаслама рађа се исус Христос. Први који су му се поклонили били су чобани представници најсиромашнијег слоја народа онога доба.

Зљатим му се поклањају и представници богатих и учених људи, поклањају му се мудраци са истока. И од тога времена до данас Богомладенцу се сваке године о Божићу поклањају и најпростији и најумнији, и најсиромашнији и најбогатији.

СВОЈИМА ДОЂЕ И СВОЈИ ГА НЕ ПОЗНАШЕ

С обзиром да је Ирод страховао од сваког ко би могао окупити народ и повести у борбу за ослобођење од његове тираније новорођени Спаситељ је морао у првим данима свога земаљског живота бјежати у туђу земљу.

Иако је на престолу христос се рађа у сиромаштву да би се људи обогатили његовим сиромаштвом, како каже апостол Павле. И заиста у вријеме робовласничког друштва, политичке и материјалне биједи засијало је сунце правде и они који су сједили у тами угледаше свјетлост велику. Такав духовни преображај у оно вријеме тешко се могао схватити а и данас је тако. Из једног сиромаштва, из пастирске колибе, из избјегличке немаштине засијала је братска љубав и потврда да смо сви дјеца једног оца и да као такви треба да живимо у братској љубави и слози.

Посматрајући ово вријеме у коме живимо морамо се сагласити да је и оно слично оном времену кад се Христос родио. Немаштиња на све стране, угњетавањима нема броја, толеранција испод сваке нормале, напада ко кога стигне. Све је више оних који траже од брата свога да извади трун из свога ока а његово око затворила клада. Све је више оправдања за многе гријехе ријечима; снашао се.....а управо захваљујући нечијем сналажењу многа уста осташе без хлеба, многи болесни без лијека. И тако све је више моране и духовне кризе у свим сегментима живота и у свим слојевима друштва.

РАДУЈМО СЕ У ГОСПОДУ

Вријеме у коме живимо је слично времену иродовом. Неморал сваке врсте, лаж, превара, отимање на све стране, убице своје још нерођене дјеце, лажни пророци и лажни исцјелитељи, гатаре, видовњаци и други преваранти су само потврда тешког, за истините хришћане, времена. По ријечима Светог јована Златоустог, "човјек је постао злопамтљивији од камиле, уједа горе од шкорпије, отима горе од вука, лукавији је од лисице, отровнији од аспиде..."

Међутим упркос свим овим недаћама ми хришћани несмијемо очајавати а поготово у вријеме празновања Христовога рођења. Радујмо се увијек у Господу поручује ап. Павле. Христовим рођењем нама се непрестано јављају нове наде, нове љубави, нова добротина, нова измирења. Христово рођење је извор наше радости, нашег оптимизма и успјеха.

Увијек се иза црних облака појављивало сунце. Тако ће се и иза облака нашег времена увијек појавити Сунце правде које ће нас гријати и радовати својом неисцрпном свјетлошћу. Нека нам Божић донесе много нових нада и радости у наше породице, бракове и међуљудске односе. Нека нам се момци жене а дјевојке удају и потомство рађају. Нека нас умјесто мржње, зависти,

неслоге и материјалног робовања окруже новорођенчад а са њима ће за сигурно и благослов Божића бити са нама и моћи ћемо чиста срца поздравити и отпоздравити брата свога са

Мир Божији, Христос се роди - Ваистину се роди!

протојереј ставрофор Стево Јовић - Мачковац

У ИМЕ ОЦА И СИНА И СВЕТОГА ДУХА

Постоје ријечи које су се безброј пута кроз историју потврдиле, а међу којима значајно мјесто заузимају ријечи апостола Павла: "Ко претрпи до краја тај ће се спасити". Ријечи кратке, али много значајне за нас људе овдје на земљи. На првом мјесту то је трпљење, на које Бог позива нас, који смо створени по слици и прилици Његовој; нас које је позвао из небића у биће, које је украсио многобројним даровима и врлинама-дакле које је позвао на живот вјечни. Те ријечи се односе на свакога човјека од настанка свијета до краја вијека, а прво је Он који је позвао људе, на самом себи потврдио ту велику и свету истину. За вријеме Великог поста ми пјевамо "Слава долготрпјенију Твојему Господи то јест Слава дуго-трпљењу Твојем Господе". Он је претрпио сва страдања и није зароптао до последњег издисаја свога. Он је дуготрпељив и милостив. И не само то, што је претрпио као човјек примивши људску природу на себе, него је и као Бог трпељив. Непрекидно чека и очекује човјека да се врати њему и да се врати на прави пут. Зато и када човјек заборави Бога, Бог је истрајан у својој љубави према човјеку, без обзира колико се човјек удаљио од Њега, отишао у туђу земљу, далеко од лица Божијега и без обзира колико човјек био упоран у својој гријеху, у својој богоотуђености, Бог је онај који непрекидно чека човјеков повратак.

По тој дуготрпељивости на Бога личи мајка. И отац личи, који чека, да се врати његово дијете које је отишло у далеки свијет, које се отуђило од њега, које се одвојило од њега, понекад и одрекло од њега. Њих двоје, мајка и отац непрекидно чекају и надају се да ће се дијете њихово вратити њима. а самим тим и на прави пут.

И Бог као небески отац чека нас своју дјецу, и зато каже св. пророк: "Милост Твоја пратиће ме у све дане живота мога". Бјежи човјек од Бога, а милост Божија и љубав Божија гоне човјека у све дане живота његовог. И прије ће заборавити (опет по ријечи св. Пророка), мајка пород свој, него што ће Бог заборавити дјецу своју. Божанска љубав и милост је истрајна и неисцрпна. Не одриче се Бог никада човјека, и милост Божија је она која гони човјека у све дане његовога живота. Дуготрпељив, многомилостив, својом дуготрпељиво-шћу и многомилостивошћу открива своју велику љубав према човјеку и у времену и у вјечности. Ако је Бог многомилостив, и дуготрпељив, ако чека непрекидно покајање грешника, не одричући се од њега, онда је и човјек саздан по слици и прилици његовој, призван је између осталог, да ту свету, божанску врлину-врлину трпљења, учини својом врлином.

Међутим кроз вјекове се људи питају: "До када, да трпимо Господе?"- Одговор је на почетку ове бесједе, по ријечима апостола Павла: "Ко претрпи до краја ,тај ће се спасити".

Без стрпљења нема спасења. Било у радости, било у жалости, било у болести, било у немаштини, било у опасностима које сналазе човјека. Човјек је позван изнад свега да претрпи, да до краја претрпи, да носи свој крст. Да га понесе, не у очајању или незнању, него у дубокој нади да ће се Бог постарати. Оној аврамовској нади и аврамовској вјери. Зашто се ми молимо када се неко упокоји, да га Бог упокоји у њедрима Аврама, Исака и Јакова? Аврам је отац вјерних, праотац кога непрекидно помињемо управо зато што је имао дубоку вјеру и дубоко повјерење у Бога.

Колико је Праведни Аврам трпио када је водио сина свог јединца да принесе на жртву. Колоко је снаге а у исто вријеме и вјере требало да одговори сину на питање где је жртва? Када каже: "Господ ће се постарати за жртву". Извео га је и подигао нож, и кад је Бог видио да је он до краја вјеран њему, онда је послао анђела свога и спасио дијете. Аврам је видио овна како се заплео у шипраг, узео га је и пружио на жртву.

Велика и света тајна жртве Аврамове, велика и света тајна, и најсветија тајна Христове жртве и кроз њу откривена та тајна дуготрпељивости Божије и Божанске љубави и Божанског човјекољубља. Зато размишљајмо о свим тегобама свога живота и сјећајмо се тих ријечи Аврама праоца "Господ ће се постарати" и он је трпио и претрпио до краја и спасен му бјеше син, и немојмо посумњати да ћесе Бог побринути о нама, и нека су нам увијек на уму ријечи апостола Павла: "Ко претрпи до краја, тај ће се спасити" силом Божијом, силом Христовом..Амин.

Стево Јовић – протојереј ставрофор

БАДЊЕ ВЕЧЕ 2006 год.

Дођосмо вечерас нашем светом спомен храму, да прославимо Бадње вече и заједно дочекамо највећу ноћ пуну небеске свјетлости у којој се рађа наш Спаситељ, Онај који је наша нада, наша утјеха. Онај који је живот вјечни.

У ову вечерашњу ноћ наврши се пуноћа времена. Ова је ноћ ноћ радости у коју се испунише ријечи пророка Исаије; Јер нам се роди дијете, син нам се даде. У ову ноћ родио се онај који мир даје.

Мир... ријеч која се у свим језицима свијета врло често употребљава. Мир који је нарушен у рају када су људи преступили Божију заповијест. Тада је унесен немир у овај свијет. Немир који се све више ширио и узнемиравао род људски.

А онда кад се навршило вријеме посла Отац Сина свога да врати изгубљени мир. То вријеме које се навршило о чему говори Свето јеванђеље јесте вријеме у којем је човјек страшно ниско пао у грех, тако да су многи народи били испод нивоа животиња. Сама Римска империја и робовласничка друштва толико су понизили човјека, да је власник роба мога са њим да ради шта хоће, чак и да га убије а да никоме не одговара. То је вријеме које је изискивало онога ко ће донијети мир човјеку, да човјека измири са Богом.

Знам неки ће међу вама рећи: "Зашто Бог није на силу наметнуо мир"? А ја вас питам; шта је онда са човјековом слободном вољом. У том случају људи би били опет без слободе – слободе одлучивања. Јер Бог даде свим људима слободну вољу.

Зато Бог шаље оно што му је најсветије да спасе оно што највише воли. Шаље Сина свога да понуди мир човјеку. Да измири човека са човјеком и човјека са Богом. Међутим моћници свијета не желе мир, они подразумијевају само свој мир, оно што они схватају под појмом мир. Они не прихватише идеју да сви људи живе као браћа. Јер то подразумијева да они губе живот у благостању и тјелесном уживању, и искориштавању других. Свим снагама су устали против миротворца, разапели га на крст и наставили да убијају све следбенике његове – његове апостоле, а то чине и данас убијајући, рушећи и понижавајући по читавом свијету. Оно што је било уједињено разједињују, оно што је живјело у љубави обасипају мржњом. Погледајте наше породице... Колико неслоге у домовима, колико растављених бракова, колико ванбрачних заједница, колико дроге, проституције. Људи чине оно што ни животињама неби пало на њихов ум. Мушкарци се вјенчају са мушкарцима, жене са женама, жене са делфинима – животињама

(недавни случај) итд. Неће велики моћници мир који нам Христос даје, јер чиме ће они владати, како они да буду једнаки са нама малим.

Христова црква кроз историју мучена и омаловажавана није успјела да свијету наметне мир него се стално бори за њега. А да је мир тешко успоставити свједочи јадам податак а то је: да је од 5500 год. само 315 година било мира а остало све сами ратови и немири.

Христос нас позива на мир, позива нас да мир градимо. Он у бесједи на гори каже" Благо онима који мир граде, јер ће се синови Божији назвати." Христос изједначава миротворце са собом. Из овога се види колико је тешко бити борац за мир.

Опет ће неко рећи шта ми можемо урадити за мир кад немамо никакву силу са којом би могли утицати на мир. То је погрешно размишљање јер за мир не треба сила но чисто и праведно срце. Ако не можемо утицати на мир у свијету оно можемо утицати на мир у својој породици, у свом окружењу, на радном мјесту.

Мир имајте међу собом речи су Христове. Трудимо се дакле да радимо оно што доприноси миру.

Ако изградимо мир онда ћемо имати и добру вољу, јер добра воља произилази из мира а никако из мржње, јер ко има у себи мржњу он је зловољан и злонамјеран.

Ево вечерас нас је овдје сакупила добра воља и љубав према Богомладенцу Христу. Наша добра воља нас сакупи вечерас, нека нас сакупи у ујутро и сутра и сваког дана на молитву да у радости прославимо празник рођења Христова.

Покажимо љубављу мир према свим људима. Покажимо мир и према оним православним који нису вечерас овдје са нама и не славе овако као ми. Немојмо их прекоријевати што до сада нису били са нама него им приђимо, покажимо љубав да их позовемо да са нама прославе овај празник и да са нама уђу у заједницу са Христом. Будимо као онај добри пастир који се мучи да нађе изгубљену овцу и када је нађе радује се више њој но оним што нису изгубљене.

Ако вечера и сутра не покажемо мир и љубав и добру вољу онда када ћемо? Кад..., ако не вечерас да покажемо да смо миротворци.

Будимо достојни да примимо Христа у своје срце, Будимо достојни анђеоске пјесме коју анђели пјевају вечерас; Слава на висини Богу а на земљи мир, међу људима добра воља.

Када упалимо бадњак упалимо и вјеру у нашим срцима јер је бадњак симбол пламене љубави коју је Христос донио са собом у овај грешни и прељуботворни свијет. Огрејмо своје срце вечерашњим бадњаком и унесимо у своје домове пламен вјере, мира и љубави. Тако ћемо бити срећни и ми и наши мили и драги. Нека нас све благослови Богомледенац Христос и да снаге да у својим настојањима изградње мира издржимо до краја. Амин.

Стево Јовић – протојереј ставрофор

БЕСЈЕДА У НЕДЈЕЉУ СЕДАМНАЕСТУ

Ево данас чусмо Свето Јеванђеље које говори о великој вјери неке жене Хананејке. О таквој вјери да ју је и сам Господ Исус Христос похвалио рекавши: О жено, велика је вјера твоја. Ове Божије ријечи велика су похвала јер Господ не може у свом оцјењивању и суђењу да погрешити, као што то бива код људи који у својим похвалама често прелазе границе, дали по слабости свога разума, или због нагона страсти. Све то код Бога не може бити јер он је непогрешив и не подлијеже никаквим слабостима нити пак страстима.

Због тога људске похвале су сумњиве и не треба их увијек узимати за озбиљно.

Да чујемо још једном ријеч данашњег Јеванђеља; У вријеме оно, изиђе Исус у крајеве Тирске и Сидонске.

Христос је дошао у ове крајеве гдје су фарисеји јавно показивали своју мржњу противу Њега. Да би избјегао гњев Фарисеја који су га хтјели убити долази дакле у крајеве Тирске и Сидонске – Хананејске гдје лијечи Хананејкину ћерку а што се врло брзо на далеко чуло. Управо из тих крајева изиђе жена Хананејка и повика: Помилуј ме Господе, Сине Давидов, моја је кћи тешко болесна.

Христос јој не одговорина њене повике те ученици Његови рекоше: Отпусти је јер виче за нама. А на то Христос одговара: Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израилјева.

Овдје Спаситељ назива Јудеје изгубљеним стадом зато што су их њихови учитељи погрешно учили. Учили су народ њиховим предањима и легендама које су се у многоме противиле Божијим заповијестима. Осимтога Христос је послан само јудејима зато, што су они само имали пророштва о њему и тако су само они могли бити спремни да га приме и признају за месију. Међутим Спаситељево ћутање изненадило је Хананејку а још више одговор ученицима јер су га молили да јој помогне. Не само да је жену заобишао својом милошћу него одбио и ученике који су за њим ишли. Међутим женина вјера је била силна и постојана, а срцеукрашено смерношћу и стрпљењем па зато са великом надом прилази Господу да тражи помоћ.

Господе помози ми – рече жена. А Он одговарајући рече: није добро од дјецe узети хљеб и бацати га псима.

Христос овдје под дјецом подразумијева Јудеје који су били изабрани да дочекају Спаситеља. А под ријечи "псима" подразумијева незнабожце који су нечисто што због свога живота, што због идолопоклонства. Под именом хљоб подразумијева лијек и то тјелесни и душевни. Овдје је Христос хтео да покаже како ученицима тако и многим другим да се код неких идолопоклоника налази и већа и постојанија вјера него ли код самих јудеја. Јер несрећна жена иако је добила овакав одговор не малаксава у својој вјери и нади јер она каже:

"Да, Господе, али и пси једу од мрва што падају са трпезе њихових господара." Ето она умјесто да се наљути на овакав одговор она се још више смирава па вели: да, Господе, тј. Такоје као што кажеш, па зато и ја треба више да молим даби као незнабошкиња добила оно што јој припада. Зато нмој ми давати хлеба, него мрвице које падају са трпезе господара што и пси добијају. Ево красног примјера како су и идолопоклоници жељни истине, коју су чести и сами јудеји презирали. Да би овај примјер постојане вјере и смирења послужио Јудејима за углед, Христос није хтио одмах да ппомогне жени Хананејци; а да би опет и саме апостоле охрабрило при њиховој апостолској служби међу идолопоклоницима Спаситељ одговара жени: о жено, велика је вјера твоја; нека ти буде како хоћеш. И оздрави кћи њезина од онога часа. Таква постојана вјера жене Хананејке учинила је да њена кћер одмах оздрави те да се и ми из овог њеног поступка поучимо топлој и постојаној вјери која је кадра да нас спаси.

Стево Јовић – протојереј ставрофор

БЕСЈЕДА НА ДУХОВЕ

Нада је један од основних садржаја људске душе браћо и сестре. Она је та која храни и одржава људски живот. На сваком кораку чујемо како говоре "Биће боље; " даће Бог – биће добро"; "надамо се бољем" и тако даље... сви се надају. Ово и јесте доказ да је нада основни садржај душе. Нада, да ће бити боље но што јесте састоји се наш живот, јер живјети значи надати се. Још ако животу придодемо вјеру и љубав онда је то у правом смислу живот.

Јер по вјери нашој поред вјере и љубави нада је основна наша хришћанска врлина. За право хришћанина рећи да је хришћанин значи "тај се нада у Бога и његову милост и вјечни живот."

Оно што је за грађевинаре, када праве кућу, темељ за хришћанина је то нада. Она је основни темељ заједно са вјером и љубављу за хришћанина. То је чврст објекат, постојан и вјечан. А у

нашем духовном грађевинарству тај темељ, чврст и постојан може да буде само Бог., остало је све привремено и пролазно.

Давно је псалмопјевац Давид узвикнуо;

"Неће помоћи цару велика сила.

"Неће заштитити јакога велика снага.

Није у коњу уздање да ће помоћи;

Ако му је и велика снага неће избавити."

Душа се наша узда у Господа;

Он је помоћ наша и штит наш." (Пс.3е3 ст. 16-20.).

Даље каже;

"Не надајте се у људе и у кнезове људске, у њима нема спасења."

Исто тако говори пророк Исаија;" Прођите се човјека којему је дах у носу, јер шта вриједи."

Онај који је наша нада треба да буде благ и милостив. А благ и милостив једино може да буде Бог јер је пун љубави. Када би наша нада био човјек који је пун злобе и гордости онда би наша нада била погрешна и одвела би нас у уништење.

Бог је једино човјека обдарио разумом, вољом, осјећањима свешћу и савјешћу тј. духовним силама које једино Он има у свом савршенству. Због тога се једино за Бога каже "Свезнајући." Зато из наше наде треба као зрак сунца да зрачи љубав.

Бог из љубави ствара човјека, из љубави шаље Сина Свога Јединородног да спасе човјека да ни један човјек који вјерује у Њега, који има љубав и нада се у Њега не пропадне него да има живот вјечни.

Отуда и темељ наше наде јесте сам Спаситељ Господ Исус Христос који нам је дао науку за спасење а која је,од стране Духом вођених Светих људи,записана у књигу живота – Свето Писмо Новог Завјета. Христос нам је својим васкрсењем и својим вазнесењем на небо дао чврсту и аргументовану наду на вјечни живот у царству Његовом.

И ми браћо и сестре завапимо; Господ је надање моје и живот мој." Амин

Стево Јовић – протојереј ставрофор

ДОБРО ВАМ ВЕЧЕ, БРАЋО И СЕСТРЕ,

ПРАВОСЛАВНИ НАРОДЕ МАЈЕВИЦЕ

Добро вече свима вама који сте вечерас овде са нама на овом светом мјесту освећеном крвљу ваших дједова, очева, браће и сестара.

Добро вече и сретни вам бадњаци, са жељом да љепота вечери ове, ноћас, донесе највећу љепоту и радост. Да Рођење Христово које ево дочекујемо донесе свима радост.

Желим вечерас да побудим и пробудим жељу и тежњу у срцима сваког православног да у молитви пожели сваком човјеку ове земље без обзира како се зове, коју боју коже има или како се и дали се моли Богу, да пожели радост, мир, здравље и љубав

Такође вечерас желим да обећамо Богомладенцу да ћемо свој живот исправљати у управљати једино путем Богомладенца, путем Светог Саве који су нас из духовног мрака извели и на пут спасења упутили.

Живимо у времену великих искушења браћо и сестре. Иза нас је наметнути рат, хвала Богу непоновио се. Српски народ је сачувао јединство и ево одупире се разједињењу и уништењу онога што је крвљу створено.

Много је, назовимо, душебрижника за српски народ. Много је оних који нуде шифру спасења али по цијену одрицања, по цијену скретања са пута православља, са пута Богомладенца са пута светог Саве... И није доста непријатељима само то што политички разједињавају српски народ него ево покушавају и духовно да нас разједине односно да нас подијеле и самим тим заваде. Већина вас је чула да су се на Мајевици појавили секташи који управо имају за циљ и задатак да нас у духовном смислу разједине. А знате шта бива са кућом гдје јединства нема.

На Мјевицу тј. у село Пирковце дошли су протјерани и расчињени калуђери и рашчињени свештеници да нам понуде своје спасење. Замислите само колико су добри и исправне идеје да су из Свете Горе протјерани. Дакле поред Суботара и Јеховиних свједока, који нису успјели да направе велики немир и неслогу ево дођоше нови који се декларишу као "истинска православна црква".

Не дајте, браћо и сестре, да вас преваре, не дајте да вас лажу. То су они који не признају нашег најсветијег патријарха Павла, не признају наше крштење, нема крсне славе, не признају друге вјере осим њихове идеје.

Неко ће рећи направили су нам пут нека их! Замислите само Аустроугарску која је правила путеве и пруге, турско ропство које је такође правило калдрме али су одводили дјецу и потурчавали. Други су одвозили шуму и рудна богатства итд. Знамо добро да нико не ради баш цаба свако тражи некакав па макар и најмањи интерес.

Ово вам браћо и сестре успут рекох да знате какве све опасности нас вребају. Обистињују се ријечи Светог Писма " Изићи ће многи д вас преваре" Зато наоружајмо се чврстом вјером, вјером свето Саве, молитвом својом и молитвом Светих Отаца потпомогнуто са добрим дјелима, љубављу према Богу и ближњим својим. Само тако ћемо се познати да смо дјеца Божија.

Обећајмо вечерас Богомладенцу Христу да ћемо исправити криво, међусобно се мирити а за непријатеље као Свети Архиђакон Стефан молити се ријечима " Опрости Господе мојим непријатељима јер они не знају шта раде "

Поздрављајући вас вечерас желим да топлина нашег бадњака и топлина којом је огрејана Витлејемска пећина огрије све нас, у нашим домовима, посебно оне у колибама, оне у колективним смјештајима, оне по контејнерима. Нека Топлина Божићне ноћи огрије и љекара, и професора, научника, ђака, сељака. Нека загрије у ука и неука, и богата, сиромаша и бескућника, јака и нејака, и здрава и болесна, и слободна и прогнана, и осуђеника и све народе свијета.

Желећи вам свако, од Богомладенца, добро поздрављам вас са радосним поздравом "Христос се роди "

(Бесједа одржана у Лопарама на Бадње вече 2006/07 год.)

Стево Јовић – протојереј ставрофор

О СВЕТИМ АНЂЕЛИМА

"Анђеле Христов, чувару мој свети, и покровитељу душе и тијела мога, опрости ми све што згријеших у данашњи дан, и избави ме од сваког лукавства непријатељског ми противника, да неби никаквим грехом разгњевио Бога мог, но моли се за мене грешног и недостојног слугу, да ме покажеш достојна доброте и милости Свесвете Тројице, и Матере Господа мога Исуса Христа, и свих светих"!

Свети пророк Мојсије почиње прву књигу у Светом Писму ријечима:"У почетку створи Бог небо и земљу." Те ријечи, како каже свето предање, њему је саопштио Свети Архангел гаврило и то на Синајској гори.

Ријеч земља значи видљиви, материјални свијет, а по појмом небо подразумијевамо невидљиви тј. Нематеријални свијет – духовни свијет. По Светом Писму нематеријални свијет јесте "бестелесне силе", "небеска војска" – "Војска Господња." Још се називају и ангели – вјесници Божије воље. Њихов број је на хиљаде тј. По ријечима Светог Јована, у Откровењу, има их безброј. Управо тај невидљиви свијет- бестелесне силе створи Бог прије видљивог свијета.

Анђели су подијељени у девет чинова. Сваки чин има свој ранг и своје задужење у испуњавању воље Божије.Свима је заједничка обавеза да славе Бога као творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог, и то онако како то у храмовима пјевамо: свјат,свјат, свјат Господ Саваот испољн небо и земља слави твојеја.

Сви анђели су службеници Божији и вјесници Његове воље и премудрости која се објављује преко њих народу. Они су ти који од Бога доносе милост људима. Како Свети оци тврде они су чувари цркве христове. Они су чувари људи – сваки човјек има свога анђела чувара. Зато се на сваком Богослужењу молимо Господу да нам пошаље анђела чувара душа и тијела наших.

Када се анђели јављају људима они се јављају у људском облику, а то чине када треба да саопште неку важну вијест за род људски. О томе имамо много свједочанства у Светом Писму и Старг и Новог Завјета. Тако имамо јављање Архангела Марији када јој саопштава вијест да ће родити Спаситеља, па јавља јој да бјеже из Витлејема јер цар намјерава побити мушку дјецу. Јавља се Архангел Гаврило првосвештенику Захарију и саопштава му даће он и његова жена Јелисавета добити сина Светог Јована крститеља. У Старом Завјету Анђео се јавља праведном Авраму и саопштава му да ће добити сина Исака. И још многи примјери из Светог Писма говоре о анђелима и о њиховом јављању људима и о њиховом прослављању имена Божијег.

Сваки човјек, рекох, има свог анђела чувара који невидљиво али осјетљиво утиче на мисли човјека. С обзиром да човјек има савјест остаје му да се бори да му савјест буде будна а у томе му помаже анђео чувар уколико се човје заиста бори да буде будне, мирне и чисте савјести, а то значи уколико човјек настоји свом снагом да ходи путем Христовог Јеванђеља тј. Путем љубави, праведности и вјере у Једног истинитог Бога. Анђео чувар сваког човјека ће на страшном Христовом суду бити свједок како је човјек живјео,а радио и мислио за вријеме земаљског живота.

Посебна улога на Христовом суду је намијењена Архангелу кога данас прослављамо а то је Свети Архангел Михаил. Отуда и његово сликање на Светим иконама са вагом у једној и мачем у другој руци где се представља као онај који извршава правду Божију. Архангел Михаил је војвода све небеске војске због чега је иназван " велики архистратиг". Назив " велики архистратиг" добио је још прије стварања свијета, када се један дио анђела које је предводио Луцифер – Сатана, побунио против воље Божије. Тада се Архангел Михаил ставио на чело Богу оданих анђела и повео их у борбу против сатане и тада је сатана заједно са својим присталицама одбачен у пакао.

Поштовање Светих анђела је најљепше изнесено на Светој литургији у црквеној пјесми " Иже херувими, тајно образујушче"... а то значи, ми, који на тој светој литургији невидљиве херувиме предсатвљамо, ваља да одбацимо све световне бриге да бисмо и ми, као побједник архистратиг Михаило са свим светим ангелима , запјевали у славу Божију побједничку анђелску пјесми " Свјат, Свјат, Свјат Господ Саваот, пуни су небо и земља славе Његове". Амин.

Стево Јовић – протојереј ставрофор

БЕСЈЕДА НА ИВАЊДАН

Прослављајући данас празник рођења Светог Јована Крститеља желео бих да се још једном подсјетимо самих догађаја везаних за овај велики празник почевши са ријечима које су записане руком светог апостола и јеванђелисте Луке: " Не бој се Захарија, јер је услишена молитва твоја; и жена твоја Јелисавета родиће ти сина, и надјенућеш му име Јован.И биће ти радост и весеље, и многи ће се обрадовати рођењу његову, јер ће бити велики пред Господом....И рече Захарија анђелу: По чему ћу ја то познати? Јер ја сам стар и жена је моја у годинама. И одговарајући, анђеоло му рече: Ја сам Гаврило који стојим пред Богом, и послан сам да ти говорим и ово блавестим. Ево бићеш нем и нећеш моћи говорити до онога дана док се то не збуде, зато што ниси вјеровало мојим ријечима које ће се испунити у своје вријеме." (Лк 1, 13-20)

Овим ријечима архангел Гаврило увјерава Захарија да ће му се родити син који ће имати за задатак да припреми пут за долазак Спаситеља Господа Исуса Христа.

Када се испунило оно што је Архангел јавио рука Господња беше на Јовану која је у њему умножавала благодат која га је штитила од зла које је у лику цара Ирода наилазило. Када је Ирод наредио да се сви витлејемски младенци побију било је наређено да се обавезно убије и Јован. Јелисавета вођена благодаћу божијом побјеже из града Хеврона, гдје су живјели, у високе и пусте

горе где се крила од убица. Сам Захарија остаде у граду Јерусалиму где је служио службу божију у храму Јерусалимском.

Јелисавета кријући се у гори угледа војнике где иду према њој и дјетету помоли се Богу пред једном стијеном ријечима: "Горо Божија прими мајку са чедом!" Тада се стијена отвори и Јелисавета са дјететом уђе унутра те их сакри од убица које су долазиле.

Не нашавши Јована војници се вратише цару Ироду и обавијестивши га да не нађоше Јована за кога се Ирод бојао да не постане цар Јудејски. Зато Ирод нареди да се оде код Захарија и затражи син ако не каже где је да и њега убију. Дошавши у храм тражише од Захарија сина његова Јована у противном ће га убити. На то им је Захарија рекао: "Ви ћете убити тијело моје, али Господ ће примити душу моју." Љутити војници убише Захарија у самом храму Јерусалимском. Крв проливена стврдна се и као камен постаде свједочанство Иродовог злочина.

Послије овога злочина Јелисавета се и даље крила у пећини а четрдесети дан од погибије Захаријине она се упокоји у Господу у оној истој пећини. Јован од тада под заштитом анђела остаде у ту све до пунољетства припремајући се за оно за шта га је Господ одредио.

За мисију коју је имао да учини Јован није се припремао читањем књига или слушајући приче и предавања од људи. Господ је био са њим. Ријеч Божија је била у њему. Многи који су га упознали осјећали су да је он од Бога посвећен. Према праведницима је био благ а горде је прекоревао. Његове ријечи нису никог штједјеле а сам Бог му је давао снагу да у томе успијева. Због тога су ријеке народ долазиле да га слушају и он је освајао срца великог броја људи. То је сметало тадашњим властима те су га почели гонити. Када би га питали ко си ти?, одговарао би; Ја нисам Христос, када би га питали јесили Илија или пророк рекао би; нисам. Ја сам глас вапијућег у пустињи, поравните пут Господњи, као што каза пророк Исаија.

Онда би га опет нападали питање; зашто крштаваш кад ниси Христос, ни Илија ни пророк? Он би на то одговорио; Ја крштавам водом а међу вама стоји онај Кога ви не знате. То је онај што долази замном..., коме ја нисам достојан одријешити ремен на обући његовој.

Ово што се збило, о чему говорим, јесте, у ствари, увод у Јавни живот Господа Исуса Христа, јер објављује Његов божански задатак. То хје и циљ рођења Светог Пророка и Претече Крститеља Господњег Јована кога данас широм православног хришћанског свијета славимо и коме се данас обраћамо ријечима: Свети Јоване Пророче и Претече Господњи моли Онога кога ти крсти у ријечи Јордану нашег Спаситеља Господа Исуса Христа да нам подари здравља, мира и љубави. Амин

Стево Јовић – протојереј ставрофор